

Morfologia-kurssin luentomateriaaleja

Juho Härme

29. elokuuta 2016

Sisältö

1	Luento 3: luku ja suku kieliopillisina kategorioina	2
1.1	Luku kieliopillisena kategoriana	2
1.1.1	Erikoistapauksia	2
1.2	Suku kieliopillisena kategoriana	2
1.2.1	Substantiivien suvun määräytyminen	3

1 Luento 3: luku ja suku kieliopillisina kategorioina

- [Takaisin sivun ylälaitaan](#)
- [Lataa PDF](#)
- [Tutki luentokalvoja](#)
- [Tutki tuntitehtäviä](#)

1.1 Luku kieliopillisena kategoriana

Kuten edellä todettiin, lukukategoria (категория числа) koostuu venäjässä tasan kahdesta vaihtoehdosta, joiden suhteen sananmuodot ovat oppositiossa keskenään: jos sanat ilmaisevat lukua, ne ilmaisevat joko *yksikköä* (единственное число) tai monikkoa (множественное число).

Voidaan sanoa, että luvun *oletusarvo* on yksikkö (Nikunlassi 2002: 147). Näin voidaan päätellä, koska monet sananmuodot eivät voi olla ilmaisematta lukua: esimerkiksi verbin *стать* preteritimuoto ilmaisee aina joko yksikköä tai monikkoa (стал,стала,стало,стали). Jos lauseessa ei ole elementtiä, joka ohjaisi (kongruenssi) käyttämään jompaakumpaa, valitaan yksikkö, niin kuin esimerkissä 1:

(1) Бабушке стало лучше.

Tarkastellaan seuraavassa muutamaa lukukategoriaan liittyvää erityistapausta.

1.1.1 Erikoistapauksia

Substantiiveilla lukukategorian ilmaisemiseen liittyy kaksi erityistapausta: niin kutsutut *pluralia tantum*- ja *singularia tantum* -sanat. Kummatkaan näistä sanaryhmistä eivät käytännössä ilmaise lukukategoriaa (Nikunlassi 2002, 147).

Pluralia tantum -sanat ovat aina monikossa, singularia tantum -sanat puolestaan aina yksikössä esiintyviä sanoja. Pluralia tantum -sanat ovat selvärajaisempi luokka (siihen kuuluu venäjässä noin 600 sanaa) siinä mielessä, että singularia tantum -ryhmän sanoilla voi usein tietyissä käyttötapauksissa tulkita olevan monikkomuodonkin.

Mahdollisesti tulevina kielenopettajina kannattaa kiinnittää näihin sanaryhmiin huomiota siinä suhteessa, että vaikka mainitut ilmiöt ovat olemassa niin suomessa kuin venäjässä, eivät niihin kuuluvien sanojen joukot ole identtisiä. Klassinen esimerkki tästä on venäjän sana *мебель*.

Suosittelen tutustumaan näiden termien hyviin Wikipedia-artikkeleihin:

- [singularia tantum](#)
- [pluralia tantum](#)

1.2 Suku kieliopillisena kategoriana

Semanttinen ja morfologinen määräytyminen

1.2.1 Substantiivien suvun määräytyminen

Substantiivien suvun määräytyminen on melko monimutkainen ilmiö. Esitettäessä siihen liittyviä säännönmukaisuuksia voidaan päätyä hyvinkin erilaisiin kuvausmalleihin. Esittelen tässä kahta vaihtoehtoa.

Nikunlassin kuvaus Ahti Nikunlanssi (2002: 149) esittää lähtökohtaisesti hyvin yksinkertaisen kaavan, jota soveltamalla substantiivin suku voidaan määritellä:

1. mies-/urospuolinen = maskuliini. nais-/naaraspuolinen = feminiini
2. 1. deklinaatio = maskuliini, 2. ja 3. deklinaatio = feminiini, 4. ja 5. deklinaatio = neutri
3. taipumaton sana, lyhenne tms. = erillisiä sääntöjä

Deklinaatioiden käsitteeseen pureudutaan tarkemmin seuraavalla luennoilla, joten selvyden vuoksi voi olla tarpeen ennen jatkamista tutustua alla olevaan deklinaatiosta kertovaan materiaaliin.

Perusajatus Nikunlassin kaavassa on, että jokaisen sanan kohdalla katsotaan ensin, onko sillä merkityksensä puolesta (semanttisesti) jokin suku. Esimerkiksi *nana* on merkityksen puolesta maskuliini, joten siihen sovelletaan ensimmäistä sääntöä eikä kaavassa tarvitse edetä pidemmälle. Sanasta *zopod* ei puolestaan merkityksen osalta voida vielä sanoa mitään. Tämän vuoksi on katsottava toista sääntöä. Sana *ropod* kuuluu taiputusmuotojensa puolesta ensimmäiseen deklinaation, joten sen suvuksi määräytyy maskuliini. Sana *ymnostb* puolestaan kuuluu kolmanteen deklinaatioon, joten se on feminiini. Sana *mope* kuuluu neljänteen deklinaatioon ja on neutri.

Taipumattomilla sanoilla ei ole deklinaatiota – ne eivät nimensä mukaisesti taivu, joten taiputusmuotojen sarjaakaan ei ole olemassa. Tämän vuoksi näiden sanojen suvun määrittelyyn tarvitaan erillisiä sääntöjä. Sama koskee esimerkiksi lyhenteitä.

Šeljakinin kuvaus Edellistä perinteisempi tapa opettaa suvun määräytymistä on todeta, että äänteisiin X, Y ja Z päättyvät substantiivit ovat maskuliineja, äänteisiin A, B, C päättyvät feminiinejä ja äänteisiin D, E, F taas neutreja. Tätä tapaa noudattaa esimerkiksi Šeljakin (2006: 28–) (ks. myös esimerkiksi Wade 2010: 54). Kuvaus on selkeästi vähemmän yleistävä kuin Nikunlassilla, mutta toisaalta tarkempi – se antaa edellistä kuvausta suurempia vastauksia yhtä konkreettista sanaa koskeviin kysymyksiin. Toisaalta kuvaus sisältää suuren määrän poikkeuksia. Esitän seuraavassa tiivistetyn version tästä kuvaustavasta.

Šeljakin lähtee liikkeelle siitä, että sanat voidaan suvun määrätymisen suhteen jakaa viiteen pääryhmään:

1. Taipuvat substantiivit
2. Taipumattomat substantiivit
3. Useampiosaiset sanat

4. ище- ja ищко-suffikseihin päättyvät sanat
5. Erisnimet

Tarkastelen tässä lyhyesti kahta ensimmäistä ryhmää sekä viimeistä ryhmää. Eniten huomiota täytyy kiinnittää ensimmäiseen ryhmään, joka onkin määrällisesti laajin. Tämän ryhmän osalta suku määräytyy seuraavasti:

Ensiksi: Yksikön nominatiivin päätteen mukaan seuraavan taulukon kuvaamalla tavalla:

esimerkkisana	nominatiivin pääte	suku
книга	-[a]	F
неделя	-[a]	F
море	-[e]	N
тело	-[o]	N
ночь	pehmeä konsonantti + \emptyset	F
обед	kova konsonantti + \emptyset	M
гений	-[j]	M

Tähän määräytymistapaan on kuitenkin seuraavia poikkeuksia tai lisäyksiä.

1. kaikki мя-päätteiset sanat ovat neutreja
2. tietyt kovaan sibilanttiaänteeseen päättyvät ovat feminiinejä – merkiksi tästä lisätään sanan loppuun pehmeä merkki (молодёжь, ложь, дрожь, мышь, роскошь)
3. eräät pehmeään konsonanttiin päättyvät ovat maskuliineja. Suurin tällainen ryhmä ovat *тель*-päätteiset sanat. Toinen selkeä ryhmä ovat kuukausien nimet. Näiden lisäksi on noin 150 muuta sanaa, jotka päättyvät pehmeään konsonanttiin, mutta ovat maskuliineja.

Toiseksi: sanan merkityksen mukaan

Yleissääntö on yksinkertainen:

1. Kaikki miespuoliseen henkilöön tai eläimeen viittaavat ovat maskuliineja
2. Kaikki naispuoliseen henkilöön tai eläimeen viittaavat ovat feminiinejä

Tilanne on todellisuudessa kuitenkin mutkikkaampi. Yksi ongelmallinen ryhmä ovat henkilöihin viittaavat sanat, jotka päätteensä perusteella ovat maskuliineja. Näihin tapauksiin on seuraavanlaisia ratkaisuja:

1. Kun sana ei ole ammatti, toimeenkuva tai muu vastaava: esimerkiksi *человек*, *враг*, *подросток* ja *гений* ovat aina maskuliineja. (Она – хороший человек)
2. Ammattia tms. tarkoittavalla sanalla voi olla feminiininen rinnakkaismuoto, jota tietyissä tilanteissa voidaan käyttää maskuliinimuodon sijaan (студентка, певица, шахматистка ym.).

3. Ammattia tms. tarkoittavalla sanalla ei aina ole feminiinistä rinnakkaismuotoa (врач, профессор, доктор, кондуктор). Nämä sanat ovat tavallisesti maskuliineja. Tietyissä ympäristöissä suku voi kuitenkin olla feminiini: *в гостях была наша врач*.

Lisäksi esimerkiksi sanoilla *плакса, убийца, пьяница, коллега, умница* suku määräytyy riippuen kulloinkin puheena olevasta henkilöstä.

Toinen Šeljakinin sanaryhmä ovat taipumattomat substantiivit. Sellaiset taipumattomat sanat, jotka eivät viittaa henkilöön, ovat yleensä neutreja – poikkeuksena kuitenkin esimerkiksi sanat *пенальти* ja *кофе*.

Jos taipumattomat sanat viittaavat henkilöön, niiden suvun määräytyminen muistuttaa taipuvien henkilöön viittaavien sanojen suvun määräytymistä. Esimerkiksi sanat *рефери* ja *аташе* vertautuvat tällöihin sanoihin *врач, профессор* ym. ja ovat lähtökohtaisesti maskuliineja. On kuitenkin myös selkeästi feminiinejä taipumattomia henkilösanoja, esimerkiksi sanat *леди* ja *мадам*.

Jos ei ole välttämätöntä erikseen painottaa taipumattoman eläimen sukua, sen suku on myös maskuliini: *коричневый кенгуру, умный шимпанзе*. Lisäksi taipumattomien sanojen sisällä on joukko sanoja, joiden suku määräytyy niiden taustalla olevaan yleisnimeen: kielet, kaupungit ja saaret ovat maskuliineja (vrt. язык, город, остров), monet joet taas feminiinejä. Lyhenteiden osalta pätee yleensä lyhenteen pääsanana suku (Московский Государственный **Университет**)

Erisnimistä (viides ryhmä) Šeljakin toteaa, että etunimien suku luonnollisesti määräytyy sen kantajan mukaan. -он, -ин ja -ский-päättävistä sukunimistä on erikseen feminiiniversio, muista ei.

Nikunlassi, Ahti. 2002. *Johdatus Venäjän Kieleen Ja Sen Tutkimukseen*. Helsinki: Finn Lectura.

Wade, Terence. 2010. *A Comprehensive Russian Grammar*. Vol. 8. John Wiley & Sons.

Шелякин, М.А. 2006. *Справочник По Русской Грамматике*. drofa.